

uitspraak

Afschrift

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Leeuwarden

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 17/1081

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 november 2017 in de zaak tussen

_____, te Gytsjerk, eiser
(gemachtigde: mr. D. Pool),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leeuwarden, verweerder
(gemachtigden: mr. drs. _____ en _____).

Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder aan Psy-Fi een geluidsontheffing verleend voor het houden van het evenement op de locatie plaatselijk bekend als de Groene Ster te Leeuwarden van 24 augustus 2016 tot en met 28 augustus 2016, inclusief soundcheck op 23 augustus 2016.

Bij besluit van 30 maart 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 september 2017. Eiser is verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Overwegingen

Feiten en omstandigheden

1. Bij het primaire besluit heeft verweerder aan stichting Psy-Fi een geluidsontheffing verleend voor het houden van het evenement Psy-Fi op de locatie plaatselijk bekend als De Groene Ster te Leeuwarden op 24 augustus 2016 tot en met 28 augustus 2016, inclusief soundcheck op 23 augustus 2016. Aan deze geluidsontheffing heeft verweerder voorwaarden verbonden.

2. Bij brief van 15 maart 2017 heeft eiser beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op zijn bezwaarschrift van 11 augustus 2016.

3.1 De adviescommissie bezwaarschriften, algemene kamer (de adviescommissie) heeft op 30 maart 2017 advies uitgebracht. In dit advies heeft de adviescommissie - onder meer en samengevat - aangegeven dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) in de uitspraak van 22 oktober 2014 heeft geoordeeld dat teneinde te

kunnen spreken van een rechtstreeks bij het besluit betrokken belang, iemand naar objectieve maatstaven gemeten, als gevolg van het festival, hinder van enige betekenis dient te ondervinden. In voornoemde uitspraak was sprake van een afstand van 3,2 kilometer tussen het festivalterrein en het woonhuis van de eisende partij. De Afdeling stelde vast dat daar geen erg luide muziek meer kon worden waargenomen en achtte om die reden de eisende partij geen belanghebbende bij het bestreden besluit. Aangezien ook eiser op 3,2 kilometer afstand van het voor hem dichtstbijzijnde muziekpodium woont, acht de adviescommissie om die reden het bezwaar niet-ontvankelijk. Zware basgeluiden zullen wellicht tijdens Psy-Fi 2016 hoorbaar zijn, maar gezien de grote afstanden tussen de woning van eiser en het voor hem dichtstbijzijnde podium waarop luide muziek wordt voortgebracht staat voor de adviescommissie onvoldoende vast dat eiser, naar objectieve maatstaven gemeten, als gevolg van de verleende geluidsontheffing hinder van enige betekenis zal ondervinden.

3.2 In het verweerschrift van 30 maart 2017 heeft verweerder - onder meer en samengevat - aangegeven dat de beslistermijn is overschreden. Daarnaast heeft verweerder aangegeven dat niet aannemelijk is dat eiser, naar objectieve maatstaven gemeten, als gevolg van Psy-Fi 2016 hinder van enige betekenis ondervindt. Gelet waarop eiser, aldus verweerder, niet wordt geraakt in een objectief bepaalbaar belang dat rechtstreeks bij het besluit tot vergunningverlening is betrokken, waardoor eiser niet als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt aangemerkt. Vervolgens heeft verweerder aangegeven dat, gelet op het doel en de strekking van de regeling in paragraaf 4.1.3.2 van de Awb de indiener van het bezwaarschrift die geen belanghebbende is bij het besluit waartegen bezwaar wordt gemaakt geen belanghebbende is als bedoeld in artikel 4:17, zesde lid, aanhef en onder b, van de Awb zodat in dat geval geen dwangsom is verschuldigd.

4. Eiser betoogt allereerst dat de afstand van zijn woning tot het festivalterrein waar Psy-Fi gehouden is niet 3,21 kilometer bedraagt, maar 2,9 kilometer volgens de afstandmeting op www.ruimtelijkeplannen.nl. Daarnaast geeft eiser aan dat een afstand van 3,2 kilometer niet als harde objectieve grens kan worden aangehouden omdat in elke situatie de feitelijke omstandigheden weer anders kunnen zijn. Hierbij geeft eiser allereerst aan dat het door verweerder gestelde, inhoudende dat de geluidmeting op het adres te Gytsjerk is verricht op een adres dat min of meer vergelijkbaar is met de woning van eiser, niet klopt. Hiertoe heeft eiser aangegeven dat vanaf zijn woning nagenoeg vrij zicht is op het festivalterrein, terwijl tussen te Gytsjerk en het festivalterrein nog veelbebouwing ligt. Met betrekking tot de metingen op de te Gytsjerk en de kruising , geeft eiser aan dat op de niet in de avond en nachtperiode is gemeten. Daarnaast geeft eiser aan dat het uitgangspunt van verweerder dat de mate van "enige hinder" wordt gerelateerd aan de mate van spraakverstoring in de woning onjuist is. Hiertoe heeft eiser aangegeven dat juist in de nachtperiode geluidsoverlast een objectieve oorzaak kan zijn van het niet kunnen slapen. Ten aanzien van dit punt handelt verweerder, aldus eiser, niet overeenkomstig zijn eigen beleid. Ten slotte geeft eiser aan dat de zware bastonen zelfs op de Waddeneilanden te horen waren.

5. In het verweerschrift van 12 juni 2017 heeft verweerder aangegeven dat bij de vraag of hinder van enige betekenis wordt ondervonden is uitgegaan van de afstand tot het dichtstbijzijnde muziekpodium en dat deze afstand 3,21 kilometer is. Daarnaast geeft verweerder ten aanzien van te Gytsjerk aan, dat bij beide woningen sprake is van tussengelegen bebouwing en dat de afstand gelijk is. Gelet hierop is het, aldus verweerder, niet onredelijk om van hetzelfde referentiekader uit te gaan. Ook geeft

verweerder aan dat wel degelijk 's avonds en 's nachts is gemeten. Hierbij heeft verweerder aangegeven dat het Munisense systeem de geluidssituatie permanent monitort en dat de toezichthouders gedurende het gehele festival metingen hebben uitgevoerd. Met betrekking tot het begrip 'belanghebbende' verwijst verweerder naar de uitspraak van de Afdeling van 16 maart 2016. Hierbij geeft verweerder aan dat voor de belanghebbendheid aannemelijk moet zijn dat er ter plaatse van de woning van de betrokkene gevolgen van enige betekenis kunnen worden ondervonden. Er kan worden aangenomen dat voor eiser basgeluiden te horen zijn, echter gezien de grote afstand tussen de woning en het dichtstbijzijnde podium waarop muziekgeluid wordt voortgebracht staat, aldus verweerder, onvoldoende vast dat naar objectieve maatstaven gemeten, als gevolg van de verleende geluidsontheffing hinder van enige betekenis ondervonden wordt.

Beoordeling van het geschil

6. De rechtbank stelt allereerst vast dat de onderhavige procedure betrekking heeft op de aan Psy-Fi verleende geluidsontheffing voor het houden van een evenement in de periode van 24 augustus 2016 tot en met 28 augustus 2016, inclusief een soundcheck op 23 augustus 2016. Ondanks dat het evenement waarvoor de geluidsontheffing is verleend reeds heeft plaatsgevonden heeft eiser, naar het oordeel van de rechtbank, gelet op het verzoek van eiser om dwangsommen nog wel procesbelang bij de onderhavige procedure. Dit belang is mede gelegen in het feit dat het hier handelt om een jaarlijks terugkerend festival en een inhoudelijke beoordeling van het beroep van invloed kan zijn op eventueel toekomstige door eiser aan te spannen beroepsprocedures.

7. Aan de orde is de vraag of verweerder terecht en op goede gronden het bezwaar van eiser van 11 augustus 2016 niet-ontvankelijk heeft verklaard op de grond dat eiser geen 'rechtstreeks belang heeft bij het primaire besluit.

8.1 Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

8.2 Zoals volgt uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 1:2 van de Awb (Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 32) wordt met de woorden 'wiens belang rechtstreeks is betrokken' een zekere begrenzing beoogd. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit is, hoe sterk dat gevoel ook moge zijn, niet voldoende om te kunnen spreken van een rechtstreeks bij het besluit betrokken belang. Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief bepaalbaar belang bij het besluit te hebben.

8.3 De Afdeling heeft in de uitspraak van 23 augustus 2017, gepubliceerd op www.raadvanstate.nl, onder het nummer ECLI:NL:RVS:2017:2271, bepaald dat het uitgangspunt is dat degene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van een activiteit die het besluit - zoals een bestemmingsplan of een vergunning - toestaat, in beginsel belanghebbende is bij dat besluit. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' dient te worden beschouwd als één correctie op dit uitgangspunt. Gevolgen van enige betekenis ontbreken indien de gevolgen wel zijn vast te stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef- of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het besluit ontbreekt. Daarbij wordt acht geslagen op de factoren afstand tot, zicht op, planologische uitstraling van en milieugevolgen (o.a. geur, geluid, licht, trilling, emissie, risico) van de activiteit die het besluit toestaat, waarbij die factoren zo nodig in onderlinge samenhang worden gezien. Ook aard, intensiteit en frequentie van de feitelijke gevolgen kunnen van belang zijn.

9. De rechtbank stelt allereerst vast dat tussen partijen niet in geschil is dat tijdens het evenement bij de woning van eiser bastonen ten gevolge van het evenement te horen zijn. Gelet hierop wordt naar het oordeel van de rechtbank voldaan aan het uitgangspunt dat degene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van de activiteit die het besluit toestaat in beginsel belanghebbende is bij dit besluit.

10.1 Tussen partijen is in geschil of het criterium 'gevolgen van enige betekenis' als correctie op het bovenstaand uitgangspunt in het geval van eiser toegepast dient te worden.

10.2 Verweerder heeft aangegeven dat onvoldoende vaststaat dat, naar objectieve maatstaven gemeten, als gevolg van de verleende geluidsontheffing door eiser hinder van enige betekenis wordt ondervonden. Hierbij heeft verweerder gewezen op de grote afstand tussen de woning van eiser en het dichtstbijzijnde podium waarop muziekgeluid wordt voortgebracht. Eiser betoogt dat de zware bastonen welke afkomstig zijn van het evenement waarvoor de geluidsontheffing is verleend door hem en zijn gezin wel degelijk worden gehoord en gevoeld en dat deze bastonen en het muziekgeluid hen uit de slaap houden. Hierbij heeft eiser aangegeven dat het hem met name te doen is om de hinder die wordt ervaren in de avond- en nachtperiode.

10.3 De Afdeling heeft in de uitspraak van 23 augustus 2017 overwogen dat bij besluiten over activiteiten in het omgevingsrecht het de taak van het bestuursorgaan is om de kring van belanghebbenden vast te stellen aan de hand van (onderzoek naar) de feitelijke gevolgen van het besluit. Uiteindelijk is het aan de bestuursrechter om te oordelen over de vraag wie belanghebbende bij een besluit zijn. De betrokken rechtzoekende hoeft derhalve niet zelf aan te tonen dat hij belanghebbende bij een besluit is. Slechts indien tijdens de procedure de vraag aan de orde is of 'gevolgen van enige betekenis' ontbreken en dus de vraag of er aanleiding is de correctie toe te passen, kan en mag van de betrokkene worden gevraagd uit te leggen welke feitelijke gevolgen hij van de activiteit ondervindt of vreest te zullen ondervinden.

10.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende aannemelijk gemaakt dat, mede gelet op de door eiser gegeven uitleg omtrent de door hem ondervonden feitelijke gevolgen van de verleende geluidsontheffing, op voorhand aangenomen kan worden dat er geen hinder van enige betekenis is (geweest) voor eiser. Bij zijn beoordeling betreft de rechtbank allereerst dat verweerder niet heeft weersproken dat de bastonen, welke afkomstig zijn van het evenement waarvoor de geluidsontheffing is verleend, bij de woning van eiser hoorbaar zijn en dat deze trillingen kunnen leiden tot een verstoring van de nachtrust. Daarnaast overweegt de rechtbank dat verweerder in 2016 bij de woning van eiser geen (geluids)onderzoek heeft verricht. Met betrekking tot de geluidsmetingen waarnaar verweerder wel heeft verwezen overweegt de rechtbank, naast het gegeven dat deze geluidsmetingen niet hebben plaatsgevonden bij de woning van eiser, dat deze geluidsmetingen niet hebben plaatsgevonden in de avond- en nachtperiode. Dit terwijl eiser betoogt dat hij juist in deze perioden de meeste hinder ondervindt. Voor zover verweerder heeft verwezen naar geluidsmetingen die zijn verricht in 2017 stelt de rechtbank vast dat - wat daar verder ook van zij - deze geluidsmetingen niet bij de woning van eiser hebben plaatsgevonden. Al het bovenstaande meegewogen is, naar het oordeel van de rechtbank, door eiser voldoende gesteld, en door verweerder onvoldoende (objectief) weerlegd, dat eiser hinder van enige betekenis ondervindt ten gevolge van de aan Psy-Fi verleende geluidsontheffing.

11. Gelet op al het bovenstaande heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte een correctie toegepast op het uitgangspunt dat eiser belanghebbende is bij het primaire besluit. Verweerder heeft dan ook ten onrechte eisers bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep is om deze reden gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd. De rechtbank ziet geen mogelijkheid om zelf in de zaak te voorzien, nu verweerder geen inhoudelijk standpunt heeft ingenomen over hetgeen is opgenomen in eisers bezwaarschrift tegen de op 20 juli 2016 verleende geluidsontheffing. Om die reden zal de rechtbank verweerder opdragen om opnieuw een besluit te nemen op het bezwaarschrift.

12.1 Met betrekking tot het door eiser gestelde ten aanzien van de dwangsommen die verschuldigd zijn ten gevolge van het niet tijdig beslissen op het bezwaar van eiser, overweegt de rechtbank als volgt.

12.2 Het primaire besluit dateert van 20 juli 2016 en is op diezelfde dag verzonden. De bezwaartermijn tegen dit besluit eindigde derhalve op dinsdag 30 augustus 2016. Doordat een commissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb is ingesteld eindigde de afhandelingstermijn op 22 november 2016. Het is de rechtbank niet gebleken dat deze afhandelingstermijn, op grond van artikel 7:10, tweede lid, van de Awb, is opgeschort. Ingevolge artikel 7:10, derde lid, van de Awb kan het bestuursorgaan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen. Bij brief van 20 september 2016 heeft verweerder aan eiser medegedeeld dat de beslistermijn met zes weken wordt verdaagd. Gelet hierop eindigde de afhandelingstermijn op woensdag 3 januari 2017. Ingevolge artikel 7:10, vierde lid, van de Awb is verder uitstel mogelijk. Het is de rechtbank niet gebleken dat er sprake is van verder uitstel van de afhandelingstermijn. De afhandelingstermijn eindigde derhalve op 3 januari 2017.

12.3 Op 11 januari 2017 heeft eiser verweerder in gebreke gesteld. Hierbij heeft eiser verweerder gesommeerd om binnen veertien dagen een besluit te nemen op het bezwaar. Ingevolge artikel 4:17, derde lid, van de Awb heeft verweerder na de ingebrekestelling een termijn van 2 weken om alsnog te beslissen. Verweerder had derhalve tot en met 25 januari 2017 de tijd om op het bezwaarschrift te beslissen. Verweerder heeft met het besluit van 30 maart 2017, dat ook is verzonden op 30 maart 2017, beslist op het bezwaar van eiser. Gelet hierop is verweerder over de periode van 26 januari 2017 tot en met 30 maart 2017 een dwangsom verschuldigd. De hoogte van de dwangsom wordt daarom met toepassing van artikel 4:17 en 8:55c van de Awb bepaald op €1.260,— (14 maal €20,—, 14 maal €30,— en 14 maal €40,—).

13.1 Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

13.2 De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op €495,— (één punt voor het indienen van het beroepschrift, met een waarde per punt van €495,— en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- stelt vast dat verweerder als gevolg van het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift een dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb heeft verbeurd van in totaal €1.260,-;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van €168,— aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van €495,—

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.F. Bruinenberg, rechter, in aanwezigheid van mr. S.I. Havinga, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 november 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **23 NOV 2017**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.